

Henstillingen, samt eventuelle yderligere skridt, vedtages med kvalificeret flertal af Rådet. Det vil fortsat skulle ske på baggrund af henstillinger fra Kommissionen, jf. art. III-184, stk. 6 og 7.

I en erklæring til art. III-184 om proceduren for uforholdsmæssigt store underskud bekræftes det, at EU's og medlemslandenes økonomiske politik og finanspolitik har til formål at forøge vækstpotentialet og sikre sunde budgetmæssige stillinger, og at Stabilitets- og vækstpagten er et vigtigt værktøj til opnåelse af disse mål. EU-landene bekræfter endvidere deres forpligtelser med hensyn til bestemmelserne i Stabilitets- og vækstpagten.

På visse områder, hvor der kan vedtages retsakter alene vedrørende eurolande, udvider forfatningstraktaten en suspension af stemmeretten for ikke-eurolande. Det gælder f.eks. i forhold til henstillinger som led i den multilaterale overvågning, herunder stabilitetsprogrammer og advarsler, og foranstaltninger i relation til uforholdsmæssigt store underskud i eurolande, jf. art. III-197, stk. 4.

Forfatningstraktaten bestemmer i art. I-8, at EU's fælles mønt er euroen. Samtidig fremgår det af overgangsbestemmelserne i art. III-197-202, at ikke alle medlemslande har indført euroen. For eurolandene introduceres et afsnit med specifikke bestemmelser (art. III-194-196). Bestemmelserne fastslår, at eurolandene kan træffe foranstaltninger med henblik på at styrke samordningen af budgetdisciplin og fælles økonomisk-politiske retningslinier. Eurolandenes retningslinier skal være i overensstemmelse med de retningslinier, som er vedtaget for hele EU. Inden for rammerne af internationale finansielle institutioner kan eurolandene endvidere vedtage fælles holdninger om spørgsmål, der er af særlig interesse for den økonomiske og monetære union, og vedtage foranstaltninger med henblik på at sikre euro-landenes repræsentation. I forbindelse med disse beslutninger præciseres det, at kun eurolande har stemmeret.

Af en protokol til forfatningstraktaten fremgår, at ministre fra eurolande mødes uformelt med henblik på at drøfte spørgsmål vedrørende den fælles valuta. Kommissionen deltager i møderne, og Den Europæiske Centralbank opfordres til at deltage. Ministrene fra eurolandene vælger med flertal en formand for to et halvt år ad gangen.

For så vidt angår proceduren for optagelse af nye lande i eurogruppen, indeholder forfatningstraktatens art. III-198, stk. 2, en tilføjelse. Rådet træffer beslutning om ophævelse af det pågældende lands dispensation fra deltagelse i den fælles valuta på forslag af Kommissionen og – som noget nyt – efter at have modtaget en anbefaling fra et kvalificeret flertal blandt eurolandene.

8.2 EU's finanser

Forfatningstraktatens ændringer vedrørende beslutninger om EU's finanser omfatter dels en formalisering af procedurer, der ikke tidligere har været indskrevet i traktaten, dels en øget indflydelse til Europa-Parlamentet. Således traktatfæstes såvel brugen af flerårige finansielle rammer (i dag kaldet finansielle overslag) som brugen af forligsudvalget i budgetproceduren.

Den væsentligste nydannelse er, at Europa-Parlamentets indflydelse styrkes ved fastlæggelsen af retsakter på de budgettunge områder, ikke mindst landbrug og strukturfonde. Samtidig sker der en ligestilling af Rådet og Europa-Parlamentet i den årlige budgetprocedure.

Desuden styrkes Europa-Parlamentet ved fastsættelsen af de flerårige finansielle rammer, hvor Europa-Parlamentets indflydelse tidligere var begrænset.

Den flerårige finansielle ramme

Siden 1987 har det været almindelig praksis, at Det Europæiske Råd aftalte flerårige udgiftslofter for EU's budget for perioder på fem, seks, eller syv år ad gangen med henblik på at sikre langsigtede politiske prioriteter og budgetdisciplin. Disse flerårige finansielle rammer har siden fastsat de årlige lofter for forbruget under EU-budgettets forskellige budgetkategorier. Europa-Parlamentet har i dag meget begrænset indflydelse på aftalerne om flerårige udgiftsrammer. For tiden forhandles den flerårige finansielle ramme for perioden 2007-2013. De nye bestemmelser om den flerårige finansielle ramme vil først blive relevante ved fastlæggelsen af den flerårige finansielle ramme fra 2013 og frem.

I forfatningstraktaten traktatfæstes brugen af flerårige finansielle rammer i art. I-55 og III-402. Af art. III-402 fremgår, at den flerårige finansielle ramme vedtages for en periode på mindst fem år. Den finansielle ramme fastlægges ved en europæisk lov vedtaget af Rådet, som